

خو پاراستن ژ سحر و چاف پیسی و هسهدهی

نقیسین
د. عبدالرزاق بن عبدالمحسن البدر

وهرگیان
لقمان نورین عبدالقهار

مزگهفت

زنجیرا نامی لکین ۵. عبد الرزاق بن عبد المحسن البدر

نفسین: د. عبدالرزاق بن عبد المحسن البدر.

وہرگیپران: لقمان نوری عبدالقہار.

پیداچوون: م. عبدالخالق بہرواری.

دیزایننا ناہہ پروک و بہرگی: سایتی مزگہفت.

ہژمارا زنجیری: (15)

ژ بہرہمین: www.mzgaft.com سایتی مزگہفت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

گه لهك جاران ئەو ئییشین كوژهك و خرابیین مهزن ئەوین توشی
 مروقان دبن ژ نهساخییان، ئەگه ری وان سحره یان چافن یان
 حسیدییه، و سحری کارتیکرنهكا تمام یا ل سهر وی هه ی یی
 سحر لی دهیته کرن، دبیت نهخوش ببیت و دبیت پی بهیته كوشتن
 ژی، و چاف ژی ههروهسا ئەگه ر هات و نهفسا خودانی چافی ب
 پیساتیی تیكه ل ببیت، و خرابی د دلی ویدا كوم ببیت، ئەو دئ
 زیانی گه هینته وی یی ئەو حسیدی پی دبهت، دبیت نهخوش
 بکهت و دبیت بکوژیت، لهوما هندیکه سحره ب راستیژی یا هه ی
 و کارتیکرن ژی یا هه ی، و حسیدی ژی ب راستی یا هه ی و
 کارتیکرن ژی یا هه ی.

ژ نیعمه تین خودی سهر بهندی وی یی باوهردار كو بو وی ریکین
 پیروز و کارین ب مفا بهردهست کرینه كو خرابیا فان ژ خو دیر

بکەت، و ئەو زيانا گەهشتیە وی و ئەو بەلایا ئەو توشبویى ژ
ئەگەرى وان ئەو سەر خو ڤاکەت.

(ابن القيم) - خودى دلوقانىي پى ببهت- ئەف ڤيکه يين د دهه
ئەگەرىن ب مفادا کوم کرین ئەگەر عەبد پى ڤابوو و ل سەرخۆ
جیبه جیكرن دى خرابيا حسیدیى و چاقان و ساحران ل سەر
ڤابیت.

ئه‌گه‌ری ئی‌کس:

خۆ پاراستن ب خودی ژ خرابیا وان و مروّف بو په‌ناگه‌هی خودی بزقریت و هه‌وارا خۆ بگه‌هینته وی. هه‌روه‌کی خودایی مه‌زن گۆتی: {قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۱ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۲ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۳ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۴ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۵}

رامان: تو -ئه‌ی موحه‌مه‌د- بیژه: ئەز خۆ ب خودانی سپیدی دپاریزم. ژ خرابی و نه‌خۆشیا هه‌می چیکرییڤن وی ئافراندين. و ژ خرابیا شه‌فا گه‌له‌ک تارى ده‌مى دئیت، و ژ وان خرابیيڤن تیدا هه‌ین. و ژ خرابیا شه‌فا گه‌له‌ک تارى ده‌مى دئیت، و ژ وان خرابیيڤن تیدا هه‌ین. و ژ خرابیا وان ژنیڤن سپره‌به‌ند یڤن بو سپره‌به‌ندییڤ پف دکه‌نه وان گریکان یڤن ئەو گری دده‌ن. و ژ خرابیا وی هه‌سویدی چافی وی ب وان قه‌نجیان رانه‌بت یڤن خودی د گه‌ل یه‌کی دکه‌ت، هه‌ز دکه‌ت ئەو قه‌نجی بو وی نه‌مینن.

خودایی مهزن هایژ وی ههیه یی خو ب وی د پاریزیت، و یی زانایه ب وی تشتی یی مروّف خو ژئ د پاریزیت، و سهر ههمی تشتا یی خودان شیانه، و تنی ئەوه یی مروّف خو پی پاریزیت، و نابیت ب چ چیکریین وی مروّف خو پاریزیت، و نابیت ژبلی وی بهرهف کهسی بچین، بهلکو ئەو ب تنی یه یی وان دپاریزیت ئەوین داخازا پاراستنی ژوی دکهن و وان ئیمن دکهت ژ خرابیا وی تشتی یی خو ژئ دپاریزن.

و راستیا خو پاراستنی: رهقینه ژ تشتهکی تو ژئ بترسی بهرهف ویشه یی ته ژئ پاریزیت و ئیمن بکهت، و چ پاریزهر و دیرخهرین خرابیی نینن بو عهبدی تنی خودی نهبیت، و خودایی پاقر و بی کیماسی بهسی وی یه یی پشتا خو ب وی گهرم بکهت، و تیرا وی ههیه یی بهرهف ویشه بچیت، و ههر ئەوه یی ترسا خودانی ترسی دکهته ئیمناهی و وی ئیمن دکهت یی داخازا ئیمناهی دکهت و ههر ئەوه باشتترین پشتهفان و باشتترین سهرخهر.

ئهگمري دووی:

تهقوا خودی و پاراستنا فهرمان و قهدهغه کریین وی، ههرکهسئ

تهقوا خودی بکهت دئ خودی وی پاریزیت و وی ناهیلته ب هیقیا

کهسیفه، الله تعالی گوٚت: **{وَإِنْ نَصَبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ**

شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ} [آل عمران: ۱۲۰]

پامان: و ئهگمري هوین بیهنا خو فرهه بکهن ل سهر وی نهخوشییا

دگهته ههوه، و تهقوا خودی د وی تشتی دا بکهن یئ وی فهرمان

پئ ل ههوه کری، نهخوشییا فیلبازییا وان زیانی ناگههینته ههوه.

وخودی دوٚرا ل وی ههمی کاری گرتی یئ نهو کافر دکهن.

و پیغهمبهر ﷺ گوٚته ابن عباسی (خودی ژ وی و بابئ وی رازی

بیت): ((احْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظْكَ، احْفَظِ اللَّهَ تَجِدَهُ تُجَاهَكَ)) ئانکو:

تو سنورین خودی بپاریزه ئهوژی دئ ته پاریزیت، سنورین خودی

بپاریزه دئ پاراستنا وی ل بهراهیا خو بینی.

قیجا ههرکهسئ خودی ب پاریزیت ب پاراستنا فهرمان و

قهدهغهکریین وی خودیژی دئ وی پاریزیت، دئ ل بهرا خو بینیت

هر جهی نهو قهست بکه تی، فیجا هرکه سی خودی وی بیاریزیت
و له بهرا وی بیت دی ژ کئی ترسیت و دی هشیاریی ژ چ که ت؟

نمرگه ری سییی:

بهین فرهی ل سهر دژمنی خو و شه ری وی نه که ت و گازندا
نه که ت و هزرا وی نه که ت، باشتین چه ک کو مروف پی
سهر که قیت سهر مروفی حسید بهین فرهیه، هندی خرابیا
مروفی حسید زیده ببیت نیلا نهو خرابی دی بیه پشته فان بو
مروفی حسیدی پی دهیته برن، مروفی حسید شه ری خو
دکه ته فه بی نهو ب خو بجه سییت، خرابیا وی تیره که نهو
دهافیژیه خو بخو، خودای مهن دبیزیت {وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ

السِّيءِ إِلَّا بِأَهْلِهِ} [فاطر: ۴۳]

رمان: و ههما فهند وفیلا خراب د سهری خودانی خو را دشکیت.
نه گهر نهوی حسیدی پی دهیته برن بیهنا خو فره کر و شولا
خو ب دریژ نه دانا دی دویمه یکه که باش ب دهست فه هی ت ب
حسکرنا خودی.

ئەگەرئ چاری:

خۆ بیهلیته ب هیقییا خودئ قه و پشتا خو ب خودئ گهرم بکهت،
 ههرکهسی پشتا خو ب خودئ گهرم بکهت ئەو بهسی ویه، پشت
 ب خودئ گهرم کرن (التوکل علی الله) ژ بهیزترین ئەگه رایه کو
 مروف پئ خرابی و زیدهگافی و دژمنیا چیکریین خودئ ژ خو
 دیر بکهت یین کو وی شیان ل سهر نه بن. و ههرکهسی خودئ
 بهسی وی بت چ دژمن نهشین خو بگههیننئ، ئەگه مروف ب
 دروستی پشتا خو ب خودئ گهرم بکهت ئەگه ر ئهرد و ئەسمان ب
 دژی وی بن خودئ بهسی ویه و دئ دهرگههکی بو قه کهت ژ قئ
 چهندی و دئ وی سه رئیخیت.

ئه‌گه‌ری پینجین:

خالی کرنا دلی ژ خۆ مژویلکرن و هزرکرن د وی تشتیدا، و د هزرا خودا ببهت هه‌رگا‌فا هاته د هزرا ویدا، پویته ب فان هزرا نه‌دهت، و خۆ ژئ نه‌ترسینیت، هزرا خۆ ههمیی نه‌که‌ته ئه‌و، ئه‌فه ژ باشتین دهرمانایه و به‌یزترین ئه‌گه‌رین هاریکاره بۆ لادانا خرابیا وی، چونکی ئه‌فه وه‌کی وی نموونی یه ده‌می دژمن ب دیش ئیکی بکه‌فیت دا زیانی بگه‌هینیت، قیجا ئه‌گه‌ر نه‌که‌فته به‌رانبه‌ری وی و ئیک و دوو نه‌گرت، دئ ژیفه بیت و نه‌شیت زیانی بگه‌هینیت، به‌لی ئه‌گه‌ر گه‌هشتی و هه‌ردوو ب ئیکو دووقه مان دئ خرابی پوویده‌ت، رح ژئ د هوسانه، ئه‌گه‌ر ب ئیکو دووقه مان ئیمناهی نامینیت و دئ خرابی یا به‌رده‌وام بیت هه‌تا ئیک ژ وان ژ نافدچیت، به‌لی ئه‌گه‌ر پ‌حا خۆ ژئ فه‌گرت و پاراست ژ هزر کرن و مان ب ئه‌وی خرابییفه، و رابو خۆ مژویل کر ب وی تشتی د مفایی ویدا وی ده‌می مرؤقی حه‌سید دئ مینیته د خرابیا خودا و دئ خۆ ب خۆ خوت، چونکی حه‌سیدی وه‌کی نا‌گرییه،

ئه گهر چ نه بو بخوت (بسوژیت) ئه و ب خو دئ خو خوت (خو سوژیت).

ئه گهرئ شهشن:

چوونا بهرهف خودئ و په رستنئ خو تنئ بو وی بکهت و
 هه زژیکرنا وی و ب دهسته ئینانا رازی بوونا وی و زفرین بو لایئ
 خودئ فان ب تنئ بکهته هه زرا خو و نارمانجا نه فسا خو، هیدئ
 هیدئ دئ ئهف هه زرین باش بهرهف و یقه پینگافا هافین هه تا وان
 هه زرین خراب لاواز دکهن و پاشی ب ئیکجاری ژ ناف دهن، دئ هه ز
 و خه یال و هیقیین وی هه می دئ مینن تنئ بو رازی بوونا خودئ
 و نیزیک بوونا بهرهف خودئ و بیرئینانا خودئ و په سنا خودایئ
 مه زن، خودایئ مه زن دهرباری شهیطانئ دژمن گوئ: { قَالَ فَبِعِزَّتِكَ

لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ * إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ } [ص: ۸۲-۸۳]

رامان: ئبلیسی گوئ: قیجا سویند ب زالبوون و مه زنییا ته -ئهی
 خودا- ئه ز دوونده ها ئاده می هه مییان دئ د سه ر دا به م. ئه و تی

نهبت یی ته بو عیبادهتی خو هلبژارتی، و ته ژ سهر د اچوونا من
پاراستی، و ته چو دهسهلات ل سهر وان نه دایه من.

مروفتی ژ دل بو خودی (مخلص) وهکی و بیه یی خو ب که لههکا ب
هیژ پاراستی، و چ ترس ل سهر وی نه بن یی خو د ویریه
بپاریزیت، و و چ جارا بهرزه نه بیت یی ل ویریه بهیته هواندن،
و دژمنی چ ریگ نه بن بگه هیتی.

نهگړی حفتن:

ئیکلایکړنا تهوبی ژ بو خودی ژ وان گونه هین دژمن سهر زال
کری، هندیکه خودای مهزنه دبیزیت: {وَمَا أَصْبَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ
فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ} [الشوری: ۳۰]

پامان: و ههر بهلا و گرفتاریهکا بیته سهری هوه چ د دینی
هوه دا بت چ د دنیا یا هوه دا بت -گهلی مروفتان- نهو ژ بهر
وان گونه هانه یین هوه کرین.

نینه ئیک زال ببیت ل سهر کورنی ئادهمی و زیانی بگه هینتی ئیلا
ژ بهر گونه هایه، فیجا وان گونه ها بزانیان نه زانیت، و نهو

گونه هین کورې ئاده می نه زانیت چهند جارا پترن ژ وان یین
 دزانیت، و ههروهسا ئه وین وی ژ بیر کری چهند جارا پترن ژ وان
 یین ژبیر نه کری، و د دوعایا بهرنیاس دا یا هاتی ((اللهم إني
 أعوذ بك أن أشرك بك وأنا أعلمُ وأستغفركَ لِمَا لَا أَعْلَمُ)) (1)

رامان: یا الله ئەز خو ب ته دپاریزم ژ هندی کو ئەز شریکه کئ
 بوته بدانم و ئەز بزنام، و ئەز داخازا گونه ژبیرنئ ژ ته دکهم
 ژ وئ یا من شریکه ک بوته دانابیت و ئەز نه زانم.

هندي کورې ئاده میه پتر پیدقی ب داخازا گونه ه ژبیرنئ ژ خودئ
 ههیه ژ وان گونه هیئت وی کری یین نه زانیت پتر ژ وان یین
 دزانیت، نینه ئیک زال ببیت ل سهر وی ئیلا ژ بهر گونه هایه، و
 چ خرابی د هه بونئ دا نینن ئیلا ژ بهر گونه هایه، فیجا ئەگەر ژ
 گونه ها هاته دیرئیخستن دئ ژ سزایین گونه هان ژ هیته
 پاراستن، فیجا ده می ئیک زیانئ دگه هینتئ یان ب ئیشینیت یان

(1) رواه البخاري في الأدب المفرد (719) من حديث معقل بن يسار، وصححه الألباني رحمه
 الله في صحيح الأدب (551)،

دژمنین وی ل سهر وی زال بین نینه بو وی تشتهك ب مفاتر ژ
تهوبی ژ وان گونههین بویه نهگهري فی چهندي کو دژمنین وی
ل سهر وی زال بب.

نهگهري ههشتن:

خیرکرن و باشی هندی د شیاندا بیت: هندیکه
نهقهنه کاریگهريهکا مهزن یا هه ی بو لادانا بهلایا و چافلیدانی
و خرابیا حسیدا، گهلهکا ب زهحهته چاف و حسیدی بشین
کاریگهريی ل مروقهکی باش و خیر کهر بکهن، نهگهري کارتیکرزی
دی ب سقکی بیت و بو بیته پشتهفان و سهرخهر، و دی
دهرئهنجامی وی یی باش بیت بو وی، خیر کرن و باشی ژ
سوپاسیا نیعمهتانه، سوپاسی کرن زی رهفانی نیعمهتانه ژ ههر
تشتهکی بیته نهگهري کو وی نیعمهتی راکهت.

نه گمری نه هن:

ئاگرې حسیدی و زیده گافی و زیان به خشی قه مرینه ب قه نجیا دگهل وی، هندی نهو ئیش و خرابی و زیده گافی و حسیدی زیده بکهت تو قه نجی و شیرت لی کرنی و دل پیقه بوونی دگهل زیده بکه، خودایی مه زن دبیژیت: {وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعِ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ * وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ} [فصلت: ۳۴-۳۵]

رامان: و باشییا وان یین باوهری ب خودی ئینای، و خو ل سهر شریعتی وی راست کری، و قه نجی د گهل خه لکی کرین، وهکی خرابییا وان نابت یین کوفر ب خودی کری و بی نه مرییا وی کری، ونه خو شی گه هاندینه خه لکی. تو ب لیبورین و نهرم و هه لیمیا خو خرابییا وی پالده یی خرابی گه هاندییه ته، و بهرانبهر خرابییا وی تو باشییی د گهل بکه، قیجا ب فی چهندی نه وی خرابی گه هاندییه ته و دژمناتی د ناقههرا ته ووی دا هه ی دی وه لی ئیت ههر وهکی نهو دوسته کی ته یی نیزیکه. وهه ما

بەس تەوفاقا وان بۇ فى سالۆخەتى باش دئىتەدان يىن بئىنا خۇ
ل سەر وى تشتى فرەھ كرى يى بۇ وان نەخۇش، وکوتەكى ل خۇ
كرى دا وى تشتى بکەن يى خودى دقئیت، وهەما بەس تەوفاقا وى
بۇ فى چەندى دئىتەدان يى بارەکا مەزن ژ خۇشیا دنیاى و
ئاخرەتى بۇ هاتىيەدان.

و هزرا خۇ د فى حالى پىغەمبەرىدا ﷺ بکە دەمى کو ژى دەيتە
فەگوهاستن ﷺ کو ملەتى وى ئەو يى ئىشاندى هەتا خوین ژ لەشى
وى يى موبارەك ئىناى، فئىجا پىغەمبەرى ﷺ لەشى خۇ ژ خوینى
پاقر دکر و د گۆت: ((اللهم اغفر لقومي فإنهم لا يعلمون))⁽²⁾

ئانکو: ئەى خودى گوننەهين قەومى من ژىبە، چونكى ئەو
نەزانن.

(2) (صحيح البخاري (٣٤٧٧)، و صحيح مسلم (١٧٩٢))

ئهگړی دهس:

پاقر کرنا ئیکتا په رستی و ب هزرا خوځه ژ ئهگه ران به رهځ
 خودایئ ئهگه رانځه بچیت ئهوی خودان شیان و کاربنه جه، و زانین
 ب هندئ هه بیت کو چ تشت زیانئ و مفای ناگه هینیت ئیلا ب
 دهستویریا خودئ نه بیت، خودایئ مه زن دبیژیت: {وَإِنْ يَمْسَسْكَ
 اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ} [ایونس: 107]، ئانکو: و ئهگه ر خودئ نه خوځشییه کی بگه هینته ته ژ
 وی پیځه تر کس نینه وی چهندي راکهت، وئهگه ر وی
 به رفره هییه ک بو ته فیا کس نه شیت وی ژ ته فه گپرت، خودئ
 خوځشی و نه خوځشیی ددهته وی یی وی بقیت ژ به نییځ خو، و
 ئه و باش گونه ه ژیبړئ گونه هین توبه که رانه، یی دلوقانکاره ب
 وی یی باوه ریی ب وی دئینت.

و پیځه مبر ﷺ دبیژيته کورئ عه باسی خودئ ژ وان رازی بیت:
 ((واعلم أنّ الأمة لو اجتمعت على أن ينفعوك بشيء، لم

ينفعوك إلا بشيءٍ قد كتبه الله لك، ولو اجتمعوا على أن
يضروك بشيءٍ، لم يضروك بشيءٍ إلا قد كتبه الله عليك))⁽³⁾

رامان: و بزانه ئەگەر ئومەت هەمی کوم ببن دا مفایه کئ بگه هینه
ته، ب راستی ئەو چ مفای ناگه هینه ته ئیلا ئەو تشت نه بیت یئ
خودئ بوته نقیسی، و ئەگەر ئەو کوم ببن دا زیانه کئ بگه هینه
ته، ب راستی ئەو چ زیانی ناگه هینه ته ئیلا ئەو زیان نه بیت
ئەوا خودئ ل سەر ته نقیسی.

لهوا ئەگەر عەبدی ئیکتا په رستی خو بو خودئ پاقر کر دی ترسا
ژ بلی خودئ ژ دلئ وی دەرکه فیت، دژمنی دهف وی هند بها نابیت
کو دگهل خودئ ژئ بترسیت، به لکو دی ب تنئ ژ خودئ ترسیت،
و دی وهسا هزر کهت کو هزر کرن د دژمنیدا و ژئ ترسیان و خو
مژویل کرن ب ویقه کیماسیه د ئیکتا په رستی (توحیدا) ویدا،
دابیزیته خو ئەگەر وی ئیکتا په رستی (ته وحیدا) خو بو خودئ
پاقر کربا دا بهس ب خودئ فه مژویل بیت، و خودئ دی وی
پاریزیت و دی به رفانینئ ژئ کهت، چونکی هەر خودئ یه یئ

(3) [سنن الترمذی (2516)، وصححه الألبانی رحمه الله في صحيح الجامع 7957].

بهرهفانیی ژ باوهردارا دکهت، فیجا نهگهر ژ راست نهو باوهرداره
 بیگومان خودی دی بهرهفانیی ژئ کت، و ل دویف باوهریا وی
 خودی دی بهرهفانیی ژئ کت، فیجا نهگهر باوهریا وی تمام بوو
 دی بهرهفانیا خودی ژئ باشرین بهرهفانی بیت، و نهگهر تشتهک
 تیکهلی باوهریا وی بو دی بهرهفانیی ژئ دویف وی بیت، نهگهر جار
 جار باوهری ههبوو خودی ژئ دی جار جار دگهل وی بیت، ههر
 وهکی هندهک پیشیین چاک گوتی: ((ههرکهسی ب نیک جاری
 بهرهف خودایی مهزنقه بچیت خودی ژئ دی ههمی دهما دگهل
 بیت، و ههرکهسی ب نیک جاری پشتا خو بدهته خودی، خودی
 ژئ دی وی هیلته ب تنی بو ههمی گاڤا، و یی جار جار دگهل
 خودی بیت خودی ژئ دی جار جار دگهل وی بیت)).

لهوما هندیکه نیکتا پهستییه (توحید) ه کهلها خودی یه یا مهزن
 یی داخل ببیت دی ژ مروقییت نیمن بیت، هندهک پیشیین چاک
 دگوت: ((ههرکهسی ژ خودی ب ترسیت خودی دی ههمی تشتا ژ
 وی ترسینیت، و ههرکهسی ژ خودی نهترسیت خودی دی وی ژ
 ههمی تشتا ترسینیت)).

ئەقە دەھ ئەگەرین ب هیژ بوون مروّف پی خرابیا چاف و
حەسید و ساحرا ژ خۆ دیر بکەت.

ل پەرتوکا ابن القیم (بدائع الفوائد) (238/2 - 246) بزقره

ژ خودایی مەرد و دلۆقان دخازین مە و هەمی مسلمانا بیاریزیت
ژ هەمی خرابیا، ئەوی ب راستی هایژ مە هەیه و هەر ئەو ه یی
بەرسقا داخاکەران ددەت.

**ئەف بابەتە یی هاتیە فەگواستن ژ پەرتوکا (فقہ الأدعیة والأذکار)
یا شیخ عبدالرزاق البدر خودی بیاریزیت /ص 219-223**

وصلی الله علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه أجمعین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ

مزگهفت

www.mzgaft.com